

tede til det Parti, hvortil vi begge høre, tror jeg ikke, at det er Stedet her at drøfte dette. Jeg skal i hvert Fald ikke indlade mig derpaa.

Formanden: Den sidste Bemærkning af det ærede Medlem (Johnsen) skal jeg ganske tiltræde. Jeg finder det heller ikke heldigt, at man fortsætter Forhandlingen om Mellemværender mellem en enkelt Gruppens Medlemmer indbyrdes.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Uagtet jeg staar som Ordfører for denne Sag, har jeg ikke ment, der var Grund til at tage Ordet i Anledning af den første ærede Taler (Lunns) Bemærkninger, thi det forundrede mig rigtignok, at vi her skulde genoptage Diskussionen om Ændringsforslagene fra 2den Behandling. Jeg havde tænkt mig, at der ikke vilde falde et eneste Ord om denne Sag i Dag, men at den allerede var afgjort. Det ærede Medlems mange og lange Betragtninger skal jeg fuldstændig lade ligge, idet jeg ikke ønsker at gentage, hverken hvad jeg selv har sagt, eller hvad andre, navnlig den højtærede Finansminister har sagt ved 2den Behandling. Men et Par Bemærkninger, som det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) henvendte til mig, skal jeg derimod besvare. Han paastod, at jeg havde sagt, at Kommissionen var ufejlsbar. Jeg antager, at de ærede Medlemmer af dette Ting, som lagde Mærke til, hvad jeg sagde ved 2den Behandling, ville erkende, at noget saadant har jeg aldrig sagt og selvfølgelig ikke kunnet sige hverken om Kommissionen eller om noget som helst Menneske i Verden. Hvad jeg har sagt, er, at der foreligger et udmærket Stykke Arbejde fra Kommissionens Haand, at det er upartisk og velbehandlet i alle Maader. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at han ikke vilde bruge Ordet „Pengeafpresning“ om Kommissionen, men den var dog kommen til den og den Kommune eller Havnebestyrelse og havde sagt: Vi skulle have denne Sag afgjort, vi maa have en Ordning paa den, og vi forlange da 30,000 Kr. — det Eksempel nævnede det ærede Medlem. Jeg er sikker paa, at Kommissionen aldrig har sagt til nogen:

Vi *skulle* have en Ordning; for det beror jo lige saavel paa den ene Part som paa den anden, om en saadan skal komme i Stand. Nej, Kommissionen har paa Rege- ringens Vegne sagt: Vi ville stryge en saa stor Del af Gælden, som vi nu kunne blive enige om, mod at I afgøre Resten straks. Det beroede altsaa paa vedkom- mende, om de vilde gaa ind paa en Over- enskomst, og hvor meget de vilde betale. Man har saa forhandlet og er naaet til det Resultat, der foreligger i Betænkning- en. Det, vi have at gøre, er altsaa simp- elthen at sige enten nej eller ja til Over- enskomsten, her er ikke Tale om, at vi kunne begaa nogen Fejltagelse eller nogen Uretfærdighed, hverken til den ene eller anden Side ved at stemme for dette For- slag. Det er for øvrigt allerede gentagne Gange sagt ved 2den Behandling, og det er egentlig overflødig igen at komme ind paa det her ved 3die Behandling; jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved.

Villars Lunn: Til det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) skal jeg oplyse, at i Forretningsordenens § 31 hed- der det: „Er Forslaget stillet af flere, kan det kun tages tilbage, naar alle For- slagsstillere ere enige derom“. Altsaa Forslaget kunde slet ikke tages tilbage af det ærede Medlem, og det er alt, hvad jeg har sagt.

Trods den formelle Indsigelse, der for et Øjeblik siden faldt fra Formands- stolen, nødes jeg til at komme ind paa, det vil sige blot tangere det af mig ud- talte, som var holdt i al Almindelighed, idet jeg talte om Gruppebeslutninger eller Gruppeønsker baade i Folketing og Lands- ting. Jeg har altsaa slet ikke talt om noget Ønske fra min Gruppens Side i denne spe- cielle Sag. Jeg har talt i al Almindelig- hed om, at naar der under en Sag af en Gruppens samtlige Repræsentanter i et Ud- valg stilles Ændringsforslag, og disse saa tages tilbage af nogle af de stillende Med- lemmer, men opretholdes af andre, kom- mer der en Misforstaaelse til Stede, idet Forslagene saa ikke faa Gruppens enstem- mige Tilslutning, men, som det skete i dette Tilfælde, endogsaa faa Modstand fra enkelte Medlemmers Side. Min Be-